

БЕСЕДА ЗА САВИНДАН 27.01. 2008. ГОДИНЕ

Данас када прослављамо нашег великог светитеља питам се шта да вам кажем моји драги парохијани. Шта да кажем народу који је у својој историји много страдао али са друге стране и све то заслужио. Данас када се поново одрођавамо од своје светосавске Цркве шта рећи? Најлепше ми у овом моменту звучи беседа о правој вери св. Саве. Слушајте је пажљиво јер у овим речима су уткане основе православне вере и живећи по њима можемо бити, када за то дође време, заједно са св. Савом пред Престолом Господа и Бога нашег.

БЕСЕДА О ПРАВОЈ ВЕРИ

Браћо и друзи, и оци, и чеда богозвана, приклоните богољубива срца ваша на послушање божанствених заповести и, саслушане вама, ове речи свете положите, браћо, у срца ваша и у свест душевну и у очи умне, и разумејте.

Бог премилосрдни и човекољубиви, имајући безбројну милост према роду људском и прешав небеса, сиђе на земљу, и својим божанственим промислом вољно претрпе многоразлична страдања божанствене пути, и просвети род наш, и свете Апостоле посла у сав свет, рекав им: „Идите и научите све народе, крстећи их у име Оца и Сина и Светога Духа“. И они сами до нас не стигоше, али речи њихове, уистину чувши, оци наши вероваше. Али преблаги Бог, који има милост без краја, и који неће да ниједан од нас погине по првој заповеди, и на исти начин по учењу и по проповедању светих Апостола, подиже мене на ово светитељство, хотећи мноме недостатке отаца наших испунити, и Духом Светим мени заповеди казати вам реч његову о вашем спасењу, да је, са љубављу саслушавши, сачувате, да и ми будемо учесници у реду светих.

И ово вас прво молим, браћо и чеда, наду нашу сву на Бога положивши, прво, да се праве вере његове држимо: јер другога основа, као што рече Апостол, нико не може положити, сем онога који положи Дух Свети преко светих Апостола и богоносних отаца, што је права вера, на седам Светих Васељенских сабора објављена и проповедана, и потом на основу овом свете вере треба нам злато и сребро и драго камење, то јест, блага дела зидати; јер посебно старање о животу непросвећено и непоможено право вером према Богу, ни право исповедање без добрих дела не може нас представити Господу; него треба обоје да бива, да савршен буде Божији човек, а не да по недостатку храмље наш живот.

Јер вера спасава, као што рече наш Апостол, кад љубављу дела; верујемо, дакле, у Оца и Сина и Светога Духа, појући Тројицу божанствену, Творца, који је одувек, свега узрочног и створеног, видљивог и невидљивог, једнога дакле Бића, то јест јестаства у три Лица. Не трудимо се, дакле, да разумемо по облику и различитости три Бога, или три јестаства или бића. У једнога, дакле Бога и његово просто и беспутно Јестаство и Биће верујемо, са различношћу Лица различне особине означајемо. Тројици се клањајући у јединству, и јединству у Тројици, јединству Трисаставном, и Тројици једнобитној и једномоћној и беспочетној...

... То је, дакле, права вера Божја: крстити се у име Оца и Сина и Светога Духа. И тако обећавајући се, ми који смо хришћани и молимо Бога својега, свагда чувајући заповеди његове и творећи вољу његову свагда; јер је вера без дела мртва по речи Јаковљевој. Него браћо и чеда моја драга, као што и више рекох, обоје да чувамо

сг страхом и трепетом, сачувајте реч Божју и свету веру његову. Трисвето име његово са чистим срцем призивајући и не ленећи се у светим молитвама припадајте му, исповедајте грехе своје, плачући са сузама пред њим, и њему појући и једнако појући у срцима вашим, свагда дан и ноћ не слабећи. Јер Бог, исповедан и мољен, сам уверава људе и духовно улази у срца оних који добро слушају учења о Богу. Јер није игра учења духовно ни безумље мисли људских, него света вера Божија, која се проповеда, на којој основани бише сви чиновни свети о Христу Господу нашем, о ком пророци свети духом Божјим прорекоше, и сви свети сачуваше, и предостојни оци без покора задржаше, као на крајеугаоном камену црквеном, који се не сече, Христу... Он је премудрост очева и сила, оно што је сведуховно и силно, и крепко, и тврдо, и поуздано у вери, који и до сада многе уверава и утврђује и јавља свима своју веру божанствену, који и до нас као преблаги Човекољубац богатом милошћу достиже, недостатке наше попуњавајући, Пастир истинити, који хоће нас заблуделе овце да скупи у ограду небесну. Ту ограду дозирајући мисленим и душевним очима, молимо му се увек, припадајући дан и ноћ, и исповедајући му се како сам дарује изрећи или помислити и оно што је неисказано сачувати. И вољу његову извршивши, спасење ћемо од њега примити у овом веку и у будућем, ако сачувамо заповеди његове верно, што нам сам Бог заповеди да сачувамо, и обећа нам награду небесну за то говорећи: „Заиста вам кажем који реч моју ишчувају неће окусити смрт навек”.

Да, чеда моја драга, што је од ове речи поузданије или праведније, што сам Христос сведочи, истином утврђујући? Шта је од свега боље, него не окусити смрти занавек? Јер је далеко од греха то некушање смрти; а греховним окушењем смрти окушење уђе у род људски до Христа. Тога ради он окуси смрти, иако безгрешан и бесмртан по првом рођењу од Оца; али ради нас окуси и пострада, да и ми вером у Њега окусимо бесмртности његове, као што пророк рече: „Окусите и видите како је благ Господ; благ веома, и прав и веран у свим речима својим, и сва су дела његова у вери”. Зато, чеда моја богољубива, ми који га љубимо треба да чинимо дела вере према Христу Исусу, Господу нашем, који смо примили веру бесмртну од њега, дар толики да не умремо занавек. Потом, ако ово сачувате, бићете благословени од Бога на веке, и блажена ће бити срца ваша и блажене ће бити душе и блажени ћете бити ви, који, примивши Божију веру, сачувате се чисто у њој на бесмртни дар Христов гледајући. И бесмртна дела према Христу свагда чините, веру чисту и молитву честу, а љубављу наду у њега имајте, и свест чисту према Богу и људима, с постом и бдењем, истину при свем чистоту телесну и душевну уздржавањем, чувајући разумевање светога крштења, просвећења Божјега, којим се одрекосмо сотоне и свих дела његових; него свагда љубите покајање и понижење, оправдање, проучавање, исправљање живота свога, мржњу на грех, неопијање, неблудничење, него више свега живот чист, како је Божјим очима у вољи гледати. Јер је Бог један од искони и у бескрајне веке. И ово је прва заповед речена онима који га љубе: да свако од вас љуби Господа Бога својега свим срцем својим, од ума свога, и од све душе своје, и од све силе своје.

И да буду речи ове, које вам ја заповедам данас, написане у срцима вашим и у душама вашим, да се бојите Господа Бога Сведржиоца, и Њему једном да служите са страхом и трепетом, и Њему једном част и славу шаљите, и Њему једном прионите, и именом Његовим не куните се, него да је реч ваша оно што јесте, а оно што није да није, и да се никако не именује други Бог међу вама до онај који је створио небо и земљу; колико је на небу горе и колико је на земљи доле и колико у води и под земљом, да се не поклоните и не послужите ничему од свега тога, осим

Господу Богу вашем, којим се крстите и у кога веровасте, и одрекосте се тајних срамота, и учесници бисте благе вере Његове и удеоничари бесмртности Његове. Њега се једног неодступно држите, јер је пред очима Његовим све наго, као што рече Апостол, јер је Бог наш огањ, који прождире и предаје очеве грехе на чеда до трећега и четвртога рода оних који га не љубе, нити творе вољу Његову, а који твори неизмерну милост онима који га љубе и чувају заповеди Његове. Јер он је Бог богова и Господ господа, Бог Велики и Крепки и Страшни. Да, да сачувате заповести Његове и да чините пред очима његовим све речи, које вам заповедих, да буде добро вама и синовима вашим после вас, и живи ћете бити навек, ако учините добро и угодно пред Господом Богом вашим, коме слава, беспочетност у бескрајне векове. Амин!